

MANSÛR BİN ZÂZÂN

Tabiînden hadîs ve kırâat âlimi. Künyesi Ebû'l-Mugîre'dir. İsmi Mansûr bin Zâzân el-Vâsitî es-Sekaffî'dir. Aslen Vâsitli olan Mansûr bin Zâzân'ın doğum târihi kesin olarak belli değildir. 129 (m. 746) yılında taundan vefât etmiştir.

Mansûr bin Zâzân sika (güvenilir, sağlam) bir râvidir. Hadîs-i şerîf işitip, rivâyet ettiği âlimler, Enes bin Mâlik, Ebu'l Âliye, Atâ bin Ebî Rebâh, Muhammed bin Şirin, Meymûne bin Ebî Şubeyb, Muâviye bin Kurre, Hâmid bin hilâl, Katâde bin Diâme, Amr bin Dinar, Hakem bin Uteybe, Abdurrahmân bin Kâsım, Muhammed bin Velîd bin Müslim el-Anzi ve diğer âlimlerdir. Kendisinden ise kardeşinin oğlu Müslim bin Saîd el-Vâsitî, Habîb bin Şehîd, Cerîr bin Hazım, Halef bin Halife, Ebû Hamza es-Sükkerî, Ebû Avâne ve ba'zı âlimler hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir.

Mansûr bin Zâzân bütün gününü ibâdetle geçirirdi. Muhalled bin Hüseyin şöyle bildirmektedir: "Mansûr bin Zâzân her gündüz ve gece Kur'ân-ı kerîmi hatmediyordu." Ebû Avâne ise şöyle bildirmektedir: "Mansûr bin Zâzân'a bugün ölüm meleği kapıda denilse, yaptığı ibâdetten fazlasını yapamazdı. Çünkü o, bütün zamanını Allahü teâlâyâ ibâdetle geçirirdi."

El-İclî, Mansûr bin Zâzân'ın sâlih bir kimse, sika ve kırâatte pek kabiliyetli bir âlim olduğunu zikretmektedir.

Hişâm bin Hassan şöyle anlatıyor: "Vâsit mescidinde Cum'a günü Mansûr bin Zâzân'ın yanında namaz kıldım, iki defa Kur'ân-ı kerîmi hatmetti. Üçüncü sefer Şuarâ sûresine kadar okudu." Yine aynı zât şöyle anlatır: "O Ramazan ayında

akşam ile yatsı arasında Kur'ân-ı kerîmi iki defa hatmederdi. Sonra namaza durmadan önce, Şuarâ sûresine kadar okurdu. O Ramazan ayında, yatsıyı gecenin dörtte biri gelinceye kadar geciktirirdi.”

Mansûr bin Zâzân, câmiye gidince direğin yanında namaz kılıp, Kur'ân-ı kerîmi hatmettikten sonra Hasan-ı Basrî ve talebelerinin yanına gider, onlarla sohbet ederdi.

Buyurdu ki: “Vallahi, ben yanımda oturan herkesle cihad halindeyim! Onunla yanımdan ayrılıncaya kadar savaşıyorum. Çünkü nerede ise, o, gerçek dostumla benim arama düşmanlık sokacak veya beni gıybet etmiş birisinin gıybetini bana ulaştırmaktan kendisini alamıyacak da, bu yüzden beni sıkıntıya uğratacak.”

Mansûr bin Zâzân birçok hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Hasan-ı Basrîden rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte Peygamberimiz (aleyhisselâm) “Haya îmândandır, îmânı olan Cennettedir. Fuşş, kötülüktür. Kötüler Cehennemdedir.” buyurdu.

Haris el-Iclî'den rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte ise Peygamberimiz (aleyhisselâm): “İslâm dîni beş şey üzerine kurulmuştur; Şehâdet getirmek, namaz kılmak, zekât vermek, Ramazan'da oruç tutmak ve hacca gitmek.” buyurdu.

Muâviye bin Kurre'den rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte ise Peygamberimiz (aleyhisselâm): “Ben ümmetimin çokluğu ile övünürüm.” buyurdu.

[illegible]

- 1) Hilyet-ül-evliyâ cild-3, sh. 57, 62
- 2) Tehzîb-üt-tehzîb cild-10, sh. 306, 307
- 3) Tezkirât-ül-huffâz cild-1, sh. 141, 142